

Medlem fra Hillerød (Dinesen) udtalt stærke Bekymringer med Hensyn til hele vort Regnskabsvæsen, idet man gik ud fra, at der ikke er Adgang nok for Rigsdagen til at øve Kontrol med Statens Regnskaber. Jeg er i det væsentlige enig med de Herrer, der udtalte disse Bekymringer, men jeg maa tilføje, at jeg tror, at hvis vi vilde lægge os efter den Teori, der ligger i de Herrer's Udtalelser, er det nødvendigt, at vi gaa over til at bruge en noget anden Praksis her i Rigsdagen, end Tilfældet i den sidste Tid har været. Vi have her i Vinter vedtaget Forslag, som ere af ret stor økonomisk Betydning, men som ere blevne vedtagne i en saadan Form, at det vil være aldeles umuligt for Rigsdagen nogen Sinde at kunne føre Kontrol med, at de Bevillinger, der der ere givne, blive overholdte, saaledes som det har været Folketingets Mening. Det er udmærket godt, at man har en saadan køn Teori som den, der kom til Orde her forleden Dag, men denne Teori betyder intet overfor saadanne Forslag, som jeg her sigter til. For ganske kort Tid siden vedtog vi et Forslag til en Garnisonslov, et Forslag, hvis Udgiftssummer ville blive af en saadan Karakter, at det vil være ganske umuligt for Rigsdagen selv med den bedst virkende Kontrol, der overhovedet kan tænkes, at kontrolere, at disse Udgifter ere rigtige og i Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorunder de ere givne. Ikke mindre vanskeligt vil det blive at føre Kontrol med den Bevilling, som blev givet, Dagen før disse Bekymringer kom til Orde her i dette Ting, nemlig Bevillingen paa 1,200,000 Kr. til Forbryderslottet i Nyborg. Det Forslag var saaledes funderet, Planerne af en saadan Karakter, at det er ganske umuligt for Rigsdagen hurtigt at kunne øve Kontrol med denne Bevilling og sige: der og der er der sket noget, som er i Strid med det, vi vedtog, thi det, vi vedtog, var paa et saa løst Grundlag, at det er umuligt at øve nogen som helst Kontrol. Man gik endog saa vidt, at der i den nævnte Sum findes en Post paa 10,000 Kr. til en Kommission, som kun har den Opgave, medens Arbejdet staar paa, at rette ved de Planer, som ere vedtagne af Rigsdagen. Naar saadant sker, siger det sig selv, at enhver virksom Kontrol fra Rigsdagens Side er udelukket, selv om vi havde det bedste Kontrolmaskineri som overhovedet tænkeligt.

Jeg har ønsket at gøre disse Bemærkninger overfor de Udtalelser, der faldt ved første Behandling, for at de kunne komme

til at staa i Rigsdagstidenden, og man saaledes kan henvise til dem, naar vi om et Par Aar skulle til at decidere dette Regnskab for indeværende Aar. Naar der da igen mulig kommer Anker frem om, at vi ikke ere i Stand til at kunne kontrolere tilstrækkeligt, skal det kunne siges ud fra Rigsdagstidenden, at der er gjort opmærksom derpaa allerede i Aar. For at vi skulle kunne gennemføre en virksom Kontrol, komme vi derfor til at indføre en bedre Praksis ved vore Bevillinger, end det hidtil har været Tilfældet.

Dinesen: Jeg er ikke saa langt fra at være enig med det ærede Medlem, der nu talte (J. Andersen). De Forhold, som han omtalte, have altid været og ere fremdeles af den Natur, at Rigsdagens Kontrol med, om Forudsætningerne for Bevillingerne ere blevne overholdte, er utilstrækkelig, i alt Fald meget ringe. Men naar det ærede Medlem omtalte Projektet med Fængselet i Nyborg og de Forlangender, der der ere stillede, vil jeg dertil føje, at efter de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Justitsministers Side med Billigelse, saa vidt jeg skønner, fra flere Sider, aabner det netop Indledning til, at en saadan Kontrol dog i nogen Maade kan føres. Selv om den, hvad skal jeg sige, er ureglementeret, selv om der ikke findes Hjemmel til den i nogen som helst Organisationslov eller i nogen anden Lovbestemmelse, ser jeg i dette, som her vil kunne ske — vel at mærke vil kunne ske, jeg gaar ikke videre —, en Begyndelse til, at vi kunne komme ind paa en nogenlunde rigtig Vej.

Halsted: Jeg kunde ikke være til Stede den Dag, da denne Sag forhandlede, og de Par Ord, jeg kunde have ønsket at sige i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne, skal jeg da fremsætte nu. Jeg er ikke uenig i den Kritik, der er rejst — jeg har jo ogsaa tidligere tiltraadt den — angaaende det, at Statsrevisionen i sin nuværende Form ikke er i Stand til at udøve den Kontrol overfor Statens Regnskaber i sin Almindelighed, som man kunde ønske. Men maa jeg gøre opmærksom paa, at den Statsrevision, vi her tale om, nemlig de fire af Rigsdagen valgte Revisorer, er ikke den egentlige Revision, hvert enkelt Departement har sin Revision, og det er egentlig her, Skoen trykker. Thi denne af Rigsdagen valgte saakaldte Statsrevision har jo slet ikke til Formaal at være en Revision for Statens Regnska-